

da comisión promotora ou de control, así como a incorporación dos partícipes e, se é o caso, dos beneficiarios, poderase realizar en virtude dos acordos adoptados para o efecto polos órganos de negociación establecidos na normativa sobre determinación das condicións de traballo do persoal ao servizo daquelas.

Disposición derradeira segunda. *Potestade para o desenvolvemento normativo.*

Correspóndelle ao ministro de Economía, por proposta da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e coa previa audiencia da Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións, desenvolver as disposicións contidas neste regulamento nas materias que especificamente se lle atribúen á potestade regulamentaria do dito ministro, en canto sexa necesario para a súa execución.

XEFATURA DO ESTADO

3626 *CORRECCIÓN de erro da Lei 52/2003, do 10 de decembro, de disposicións específicas en materia de Seguridade Social. («BOE» 50, do 27-2-2004.)*

Advertido erro na Lei 52/2003, do 10 de decembro, de disposicións específicas en materia de Seguridade Social, publicada no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 1 en lingua galega, do 1 de xaneiro de 2004, procédese a efectuar a oportuna rectificación:

Na páxina 35, segunda columna, artigo 12. Dous, modificación do artigo 104.1 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, terceiro parágrafo, segundo inciso, onde di: «...por traballadores que prestarán...», debe dicir: «...por traballadores que prestasen...».

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

3632 *REAL DECRETO 292/2004, do 20 de febreiro, polo que se crea o distintivo público de confianza nos servizos da sociedade da información e de comercio electrónico e se regulan os requisitos e procedemento de concesión. («BOE» 50, do 27-2-2004.)*

A Directiva 2000/31/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 8 de xuño de 2000, relativa a determinados aspectos xurídicos dos servizos da sociedade da información, en particular o comercio electrónico no mercado interior (Directiva sobre o comercio electrónico), presta unha especial atención aos códigos de conduta, establecendo a previsión de que se fomenta a súa adopción.

Así mesmo, no seu artigo 16.2 a citada directiva dispón que se fomenta a participación das asociacións ou organizacións que representen aos consumidores na redacción e aplicación dos códigos de conduta que afecten os seus intereses, engadindo que, cando resulte adecuado, a fin de ter en conta as súas necesidades específicas, deberán ser consultadas as asociacións que representen aos discapacitados.

En transposición do disposto na norma comunitaria e considerando que os códigos de conduta son un instrumento de autorregulación especialmente apto para adaptar as exixencias legais ás características específicas de cada sector, o artigo 18 da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, establece que as administracións públicas impulsarán a elaboración e aplicación de códigos de conduta voluntarios por parte das corporacións, asociacións ou organizacións comerciais, profesionais e de consumidores nas materias reguladas na dita lei.

Tales códigos poderán versar, en particular —segundo o citado precepto—, sobre os procedementos para a detección e a retirada de contidos ilícitos e a protección dos destinatarios fronte ao envío por vía electrónica de comunicacións comerciais non solicitadas, así como sobre os procedementos extraxudiciais para a resolución dos conflitos que xurdan pola prestación de servizos da sociedade da información.

Na elaboración destes códigos, terá que se garantir a participación das asociacións de consumidores e usuarios e a das organizacións representativas de persoas con discapacidades físicas ou psíquicas, cando afecten os seus respectivos intereses.

Tamén o Plan estratéxico de protección ao consumidor para o período 2002-2005, adoptado pola 15.ª Conferencia Sectorial de Consumo, celebrada o 9 de xullo de 2001, e co obxectivo de impulsar, desde as administracións de consumo, a concertación, o acordo e a mediación entre representantes dos consumidores e usuarios e dos sectores económicos, previra o fomento de códigos de conduta elaborados conxuntamente entre sectores e asociacións de consumidores que inclúan a creación dun comité de seguimento en que participen representantes dos consumidores e usuarios, así como a imposición de sancións en caso de incumprimento (expulsión das asociacións do sector, publicidade da infracción, etc.), e a posibilidade de comunicación ás administracións competentes para a incoación e execución, se é o caso, do correspondente expediente sancionador.

Por outra parte, a Lei 34/2002, do 11 de xullo, impulsa a adopción de procedementos extraxudiciais de resolución de conflitos, en particular, nas relacións cos consumidores, o sistema arbitral de consumo, ao considerar que este é un procedemento áxil, sinxelo e eficaz para a resolución das controversias que xurdan nas relacións de consumo articuladas por medios electrónicos, especialmente tras seren habilitadas as fórmulas para administrar a arbitrase a través de medios telemáticos.

Así, a Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, establece no seu artigo 32 que o prestador e o destinatario de servizos da sociedade da información poderán someter os seus conflitos ás arbitrases previstas na lexislación de arbitrase e de defensa dos consumidores e usuarios e aos procedementos de resolución extraxudicial de conflitos que se instauren por medios de códigos de conduta ou outros instrumentos de autorregulación.

Especificamente, a disposición adicional terceira da citada lei dispón que o prestador e o destinatario de servizos da sociedade da información poderán someter os seus conflitos á arbitrase de consumo, mediante a adhesión daqueles ao sistema arbitral de consumo. Para tal efecto, a norma sinala que a Xunta Arbitral Nacional de Consumo e aquelas outras de ámbito territorial inferior, autorizadas para iso polo Instituto Nacional do Consumo, poderán dirimir os conflitos formulados polos consumidores de acordo co disposto no Real decreto 636/1993, do 3 de maio, polo que se regula o sistema arbitral de consumo, a través de medios telemáticos.

Co obxectivo de fomentar a utilización de códigos de conduta en cuxa elaboración participen as asociacións de consumidores e usuarios que utilicen o sistema arbitral

de consumo ou outros sistemas extraxudiciais de resolución de conflitos cos consumidores que respecten os principios establecidos na normativa comunitaria, a disposición derradeira oitava da Lei 34/2002, do 11 de xullo, prevé que no prazo dun ano desde a súa entrada en vigor, o Goberno aprobe un distintivo que permita identificar os prestadores de servizos adheridos a tales códigos.

Este real decreto desenvolve a previsión contida na disposición derradeira oitava da Lei 34/2002, do 11 de xullo, para a aprobación dun distintivo de identificación dos códigos de conduta que lles ofrezan determinadas garantías aos consumidores e usuarios.

O distintivo público de confianza que se crea pretende servir de guía para que os consumidores e usuarios poidan discernir, dentro do conxunto de selos e códigos nados da autonomía privada, aqueles que incorporen garantías que proporcionen un elevado nivel de protección dos seus dereitos.

Neste sentido, o presente real decreto recolle os requisitos xa establecidos na Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, referidos á participación do Consello de Consumidores e Usuarios na súa elaboración e aos sistemas de resolución extraxudicial de conflitos admisibles, é dicir, o sistema arbitral de consumo ou calquera outro sistema de resolución extraxudicial de conflitos que figure na lista que publica a Comisión Europea sobre sistemas alternativos de resolución de conflitos con consumidores e que respecten os principios establecidos pola normativa comunitaria a este respecto, contidos basicamente na Recomendación da Comisión, do 30 de marzo de 1998, relativa aos órganos responsables da solución extraxudicial dos litixios en materia de consumo e disposicións concordantes, e na Recomendación da Comisión, do 4 de abril de 2001, relativa aos principios aplicables aos órganos extraxudiciais de resolución consensual de litixios en materia de consumo.

Igualmente, o texto fai especial fincapé na conformidade do código adoptado coa lexislación vixente; na precisión do seu contido, que debe abordar aspectos determinantes da confianza dos consumidores e usuarios nos servizos da sociedade da información; na inclusión de garantías que acheguen un valor engadido respecto á regulación xurídica, e na previsión de mecanismos de autocontrol ou seguimento da aplicación do código. Así mesmo, exige a actualización periódica dos códigos que obtivesen o distintivo público de confianza, para asegurar a adecuación permanente ao ordenamento xurídico e á evolución dos servizos da sociedade da información.

Finalmente, este real decreto encomenda ao Instituto Nacional do Consumo a atribución do distintivo e a supervisión do mantemento das condicións referentes a aquel.

Na tramitación deste real decreto foron consultadas as comunidades autónomas e foi oído o Consello de Consumidores e Usuarios.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Sanidade e Consumo e de Ciencia e Tecnoloxía, coa aprobación previa da ministra de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 20 de febreiro de 2004,

DISPÓÑO:

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto crear o distintivo que poderán mostrar os prestadores de servizos que se adhiran a códigos de conduta que cumpran as condicións

previstas no capítulo II deste real decreto, en cumprimento do previsto na disposición derradeira oitava da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico.

Así mesmo, este real decreto establece as condicións que deben reunir tales códigos de conduta, a concesión e a retirada do distintivo e o procedemento aplicable.

Artigo 2. *Denominación e forma do distintivo.*

Este distintivo denominarase «distintivo público de confianza en liña». O seu formato é o que figura no anexo.

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

Este real decreto é de aplicación ás corporacións, asociacións ou organizacións comerciais, profesionais e de consumidores que adopten códigos de conduta destinados a regular as relacións entre prestadores de servizos da sociedade da información e os consumidores e usuarios, cando a adhesión a tales códigos conceda o dereito ao uso e administración do «distintivo público de confianza en liña».

Esta norma aplicarase, así mesmo, aos prestadores de servizos da sociedade da información que fagan uso do dito distintivo.

CAPÍTULO II

Requisitos dos códigos de conduta

Artigo 4. *Ámbito e contido dos códigos.*

1. Os códigos de conduta de ámbito nacional ou superior regulados por este real decreto deberán estar redactados en termos claros e accesibles.

2. Ademais do resto dos requisitos exixidos neste real decreto, os códigos de conduta deben respectar a legalidade vixente e incluír, como mínimo, con suficiente grao de precisión:

a) As garantías concretas que ofrecen aos consumidores e usuarios que melloren ou incrementen as recoñecidas polo ordenamento xurídico.

b) Un sistema de resolución extraxudicial de conflitos de entre os previstos no artigo 7.

c) Os compromisos específicos que asumen os prestadores de servizos adheridos en relación cos problemas concretos presentados aos consumidores e usuarios do sector, identificados segundo a información dos promotores do código e a que, para o efecto, lles faciliten as asociacións de consumidores e as administracións públicas sobre as reclamacións presentadas polos consumidores e usuarios.

d) O ámbito das actividades do prestador de servizos sometidas ao código, que, polo menos, englobará algunha das seguintes áreas: as comunicacións comerciais ou a información precontractual, a contratación e os procedementos de solución de queixas ou reclamacións, cando estes sexan distintos dos sistemas de resolución extraxudicial de conflitos aos que se refire o artigo 7.

3. Estes códigos de conduta deberán recoller a posibilidade de adhesión ao código de prestadores de servizos que non sexan membros da entidade promotora, sempre que a actividade desenvolvida por estes estea incluída no ámbito do código.

Artigo 5. *Compromisos adicionais.*

1. Sen prexuízo de calquera outro compromiso que poidan establecer as entidades promotoras dos códigos de conduta regulados por este real decreto, estes poderán conter previsións específicas sobre:

a) O grao de accesibilidade aos contidos dos consumidores e usuarios que teñan algunha discapacidade ou de idade avanzada, conforme os criterios de accesibilidade xeralmente recoñecidos, así como os calendarios adoptados para o establecemento de medidas adicionais.

b) As medidas concretas adoptadas en materia de protección dos menores e de respecto á dignidade humana e aos valores e dereitos constitucionalmente recoñecidos.

c) A adhesión a códigos de conduta sobre clasificación e etiquetaxe de contidos. En tales casos, deberase facilitar información completa sobre tales códigos.

d) As instrucións sobre os sistemas de filtrado de contidos utilizables nas relacións cos prestadores de servizos.

e) Os procedementos previstos para comprobar que os prestadores de servizos reúnen as condicións exixidas para a adhesión ao código de conduta e a utilización do distintivo.

2. As entidades promotoras dos códigos de conduta impulsarán que os prestadores de servizos adheridos ofrezan ao consumidor ou usuario a posibilidade de elixir, entre as linguas oficiais da Unión Europea, a lingua en que se teñen que realizar as comunicacións comerciais e, en especial, a información precontractual e o contrato.

Artigo 6. *Participación do Consello de Consumidores e Usuarios.*

Na elaboración e na modificación dos códigos de conduta regulados neste real decreto deberase dar participación ao Consello de Consumidores e Usuarios. Esta participación articularase, como mínimo, da seguinte forma:

a) Que, con carácter previo á redacción do código de conduta, as entidades promotoras deste poñan en coñecemento do Consello a súa vontade de adoptalo, solicitando a colaboración deste órgano a través do procedemento que, en cada caso, se acorde.

b) Que as entidades promotoras lles soliciten ás asociacións de consumidores e usuarios, a través do Consello, a identificación dos problemas específicos do sector, partindo das reclamacións e consultas por elas tramitadas, e para os efectos previstos no artigo 4.2.c).

c) Que o Consello non emita motivadamente un ditame desfavorable sobre o contido definitivo do código de conduta no prazo dun mes desde que a entidade promotora llo solicita. A mera formulación de observacións ao código non supón a emisión dun ditame desfavorable. O ditame desfavorable unicamente se poderá fundar no incumprimento dos requisitos recollidos neste real decreto ou nas normas de protección aos consumidores e usuarios.

Artigo 7. *Sistemas de resolución extraxudicial de conflitos.*

1. Os códigos de conduta que pretendan obter o «distintivo público de confianza en liña» deberán establecer, como medio de solución de controversias entre os prestadores de servizos e os consumidores e usuarios, o sistema arbitral de consumo ou outro sistema de resolución extraxudicial de conflitos que figure na lista que publica a Comisión Europea sobre sistemas alternativos de resolución de conflitos con consumidores e que respecte os principios establecidos pola normativa comunitaria a este respecto.

2. Nos procedementos de resolución extraxudicial de conflitos a que fai referencia o punto anterior, poderase facer uso de medios electrónicos na medida en que o posibilite a súa normativa específica e coas condicións previstas nela.

3. A adhesión dos prestadores de servizos a un dos sistemas mencionados no punto anterior é requisito necesario para a incorporación dos prestadores de servizos aos códigos de conduta.

Artigo 8. *Supervisión do cumprimento dos códigos de conduta polos prestadores adheridos.*

1. Os códigos de conduta deberán incluír procedementos de avaliación independentes para comprobar o cumprimento das obrigas asumidas polos prestadores de servizos adheridos, e establecer un réxime sancionador adecuado, eficaz e disuasorio.

2. O procedemento de avaliación que se prevexa, que se poderá realizar integramente por medios electrónicos, deberá garantir:

a) A independencia e a imparcialidade do órgano responsable da avaliación e sanción.

b) A sinxeleza, accesibilidade e gratuidade para a presentación de queixas e reclamacións ante o dito órgano polos eventuais incumprimentos do código de conduta e a celeridade en todas as fases do procedemento.

c) A audiencia do reclamado e o principio de contradición.

d) Unha graduación de sancións que permita axustalas á gravidade do incumprimento. Esas sancións deberán ser disuasorias, e poderase establecer, se é o caso, a súa publicidade ou a suspensión ou expulsión da adhesión ao código ou á entidade promotora, no caso de que se trate de prestadores de servizos integrados nela.

e) A notificación ao denunciante da solución adoptada.

3. As sancións que se impoñan aos prestadores de servizos por incumprimento dos códigos deberanse notificar ao Instituto Nacional do Consumo trimestralmente e, se estas supuxesen a expulsión da adhesión ao código ou a suspensión dos seus dereitos, no prazo de cinco días seguintes á adopción da sanción.

CAPÍTULO III

Obrigas das entidades promotoras

Artigo 9. *Obrigas das entidades promotoras dos códigos de conduta.*

As entidades promotoras de códigos de conduta regulados neste real decreto terán as seguintes obrigas:

a) Administrar o «distintivo público de confianza en liña», facilitando e xestionando a súa utilización polos prestadores de servizos adheridos ao código de conduta adoptado por elas e que, conforme o previsto no artigo 7.3, lle acrediten a súa adhesión ao sistema extraxudicial de resolución de conflitos previsto no código de conduta. As entidades promotoras, así mesmo, deberán informar o Instituto Nacional do Consumo sobre as adhesións ao código de conduta de novos provedores de servizos ou sobre as baixas, mediante a comunicación quincenal das variacións producidas.

b) Manter accesible ao público a información actualizada sobre as entidades promotoras, o contido do código de conduta, os procedementos de adhesión e de denuncia fronte a posibles incumprimentos do código, os sistemas de resolución extraxudicial de conflitos que promove o código e os prestadores de servizos adheridos a este en cada momento.

Esta información deberase presentar de forma concisa e clara e estar permanentemente accesible por medios electrónicos.

c) Remitirlle ao Instituto Nacional do Consumo unha memoria anual sobre as actividades realizadas para

difundir o código de conduta e promover a adhesión a este, as actuacións de verificación do cumprimento do código e os seus resultados, as queixas e reclamacións tramitadas e o curso que se lles dese, as sancións impostas e calquera outro aspecto que as entidades promotoras desexen destacar.

d) Avaliar periodicamente a eficacia do código de conduta, medindo o grao de satisfacción dos consumidores e usuarios e, se é caso, actualizar o seu contido para adaptalo aos cambios experimentados na tecnoloxía, na prestación e uso dos servizos da sociedade da información e na normativa que lles sexa aplicable.

Esta avaliación deberá contar coa participación do Consello de Consumidores e Usuarios nos termos previstos no artigo 6 e terá lugar, polo menos, cada catro anos, salvo que sexa precisa a adaptación dos compromisos do código á modificación da normativa aplicable nun prazo menor.

Os resultados da avaliación comunicaránse á Comisión Europea e ao Instituto Nacional do Consumo.

e) Favorecer a accesibilidade das persoas que teñan algunha discapacidade ou de idade avanzada a toda a información dispoñible sobre o código de conduta.

CAPÍTULO IV

Concesión e retirada do distintivo

Artigo 10. *Órgano competente para a concesión e a retirada do distintivo.*

O Instituto Nacional do Consumo será o órgano competente para a concesión e retirada do distintivo de confianza regulado neste real decreto, así como para velar polo mantemento dos requisitos que xustifican o seu outorgamento.

Artigo 11. *Outorgamento do distintivo.*

1. As entidades promotoras dos códigos de conduta regulados neste real decreto presentarán a súa solicitude ante o Instituto Nacional do Consumo, xunto cunha copia do código, coa documentación acreditativa da participación do Consello de Consumidores e Usuarios e, se é o caso, de se ter comunicado o proxecto de código á Comisión Europea.

Así mesmo, deberán presentar a documentación relativa á adhesión dos prestadores de servizos que o subscribisen ao sistema extraxudicial de resolución de litixios que se prevexa no código.

2. O Instituto Nacional do Consumo requirirá cantos informes estime pertinentes para valorar o alcance e contido do código de conduta presentado e, en todo caso, con carácter preceptivo, o informe do Ministerio de Ciencia e Tecnoloxía e da Comisión de Cooperación de Consumo; así mesmo, poderá solicitar informe do Servizo de Defensa da Competencia cando, polo alcance e contido do código, xurdisen dúbidas sobre se pode afectar negativamente a competencia. O Instituto Nacional do Consumo solicitará tamén o informe preceptivo do Ministerio de Economía cando se trate de códigos de conduta que afecten a actividades de venda a distancia.

3. Por resolución motivada do director do Instituto Nacional do Consumo, concederase ou denegarase o dereito á utilización e administración do «distintivo público de confianza en liña». A concesión do distintivo publicarase no «Boletín Oficial del Estado».

Esta resolución será susceptible de recurso conforme o previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 12. *Retirada do «distintivo público de confianza en liña».*

O dereito á utilización e á administración do «distintivo público de confianza en liña» poderá ser retirado se as entidades promotoras dos códigos de conduta recoñecidos incumpren as obrigas establecidas neste real decreto. A retirada do dereito á utilización e administración do «distintivo público de confianza en liña» a unha entidade promotora implicará a imposibilidade de súa utilización por parte dos prestadores de servizos adheridos ao código de conduta.

Así mesmo, ante a inactividade da entidade promotora e sen prexuízo das medidas que se puidesen adoptar fronte a ela por tal causa, poderase retirar directamente o uso do distintivo aos prestadores de servizos que incumpran manifesta e reiteradamente o código de conduta cuxa adhesión lles confira tal dereito.

A retirada do distintivo de confianza tramitarase mediante un procedemento contraditorio e contará co informe preceptivo da Comisión de Cooperación de Consumo, podéndose adoptar como medida provisional a suspensión do dereito a utilizar o distintivo. A resolución pola que se retire o distintivo será impugnabile conforme o previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 13. *Publicidade do distintivo.*

1. O Instituto Nacional do Consumo publicará na súa páxina da internet os códigos de conduta aos que se conceda o distintivo regulado nesta norma; a relación das entidades promotoras dos ditos códigos e a dos prestadores de servizos adheridos; as sancións impostas aos prestadores de servizos por incumprimento, se son públicas, especialmente cando leven aparelada a suspensión ou expulsión do prestador de servizos do código ou da entidade promotora ou a retirada do «distintivo público de confianza en liña», e o enderezo establecido para a presentación de queixas por incumprimento dos códigos e o dos órganos de resolución extraxudicial de conflitos previstos nos códigos de conduta.

2. As entidades promotoras dos códigos de conduta ás que se concedese o dereito á utilización e administración do distintivo regulado neste real decreto e os prestadores de servizos adheridos a tales códigos poderán usar, tanto graficamente como pola súa denominación, o «distintivo público de confianza en liña» en todas as súas manifestacións internas e externas, incluídas as campañas de publicidade. Todo iso sen prexuízo do cumprimento das obrigas de información ao consumidor, en particular, en relación coa adhesión a sistemas extraxudiciais de resolución de conflitos.

3. As entidades promotoras e os prestadores de servizos adheridos aos códigos de conduta deberán posibilitar o acceso ao contido do código e ao enderezo habilitado para presentar as queixas e reclamacións a través dos soportes informáticos en que se insira o «distintivo público de confianza en liña».

CAPÍTULO V

Actuacións de control

Artigo 14. *Actuacións de control.*

Cando a utilización do «distintivo público de confianza en liña», contravindo o disposto neste real decreto, constitúa publicidade ilícita, o Instituto Nacional do Consumo e os órganos competentes en materia de

consumo das comunidades autónomas poderán iniciar o procedemento sancionador ou promover o exercicio das accións xudiciais que procedan, de conformidade co previsto na Lei 26/1984, do 19 de xullo, xeral para a defensa dos consumidores e usuarios, no Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, polo que se regulan as infraccións e sancións en materia de defensa do consumidor e da produción agroalimentaria, na Lei 34/1988, do 11 de novembro, xeral de publicidade, ou nas respectivas leis autonómicas.

Disposición transitoria única. *Adaptación dos códigos vixentes.*

Durante os 12 meses seguintes á entrada en vigor deste real decreto, as entidades promotoras de códigos vixentes na dita data poderán solicitar do Instituto Nacional do Consumo a concesión do «distintivo público de confianza en liña», acreditando, se é o caso, que se comunicou o proxecto modificado á Comisión Europea.

En tales supostos, non será exixible a notificación previa ao Consello de Consumidores e Usuarios prevista no artigo 6.a), e abondará con que se requira a colaboración do dito órgano, a través do procedemento que en cada caso se acorde, para a realización das adaptacións precisas para cumprir os requisitos exixidos neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Título e habilitación competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do artigo 149.1.1.^a, 6.ª, 8.ª e 21.ª da Constitución e en execución do disposto na disposición derradeira oitava da Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico

Disposición derradeira segunda. *Facultade de aplicación.*

Facúltase o presidente do Instituto Nacional do Consumo para adoptar as resolucións precisas para a aplicación do disposto neste real decreto, en particular aquelas que posibiliten a xestión íntegra dos procedementos previstos nel mediante a utilización de técnicas electrónicas, informáticas e telemáticas, de conformidade co previsto no Real decreto 263/1996, do 16 de febreiro, polo que se regula a utilización de técnicas electrónicas, informáticas e telemáticas pola Administración xeral do Estado, na redacción dada polo Real decreto 209/2003, do 21 de febreiro, polo que se regulan os rexistros e as notificacións telemáticas, así como a utilización de medios telemáticos para a substitución da contribución de certificados polos cidadáns, e disposicións concordantes e complementarias.

As resolucións do presidente do Instituto Nacional do Consumo a que se refire o parágrafo precedente publicaranse no «Boletín Oficial del Estado».

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

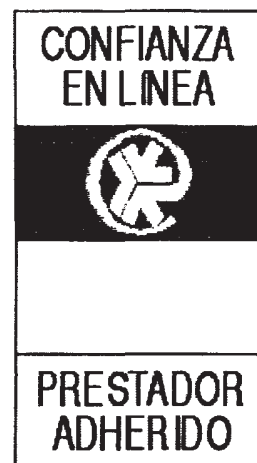
Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 20 de febreiro de 2004.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro da Presidencia,
JAVIER ARENAS BOCANEGRA

ANEXO

Denominación: distintivo público de confianza en liña.

Construción gráfica: unha figura vertical constituída por catro rectángulos iguais de 45 mm de base por 20,25 mm de altura. As medidas totais exteriores incluídos os catro elementos son 45 mm de base por 81 mm de altura. O segundo recadro contén unha imaxe mixta representativa da expresión abreviada da arroba e o logotipo de Arbitraje de Consumo.

Os rectángulos superior e inferior conteñen os seguintes textos: o superior «CONFIANZA EN LIÑA» e o inferior «PRESTADOR ADHERIDO», ambos en maiúsculas. A expresión «PRESTADOR ADHERIDO» substituirase por «CÓDIGO DE CONDUCTA» cando o logotipo sexa utilizado pola entidade promotora do código. O terceiro recadro é un espazo en branco para situar distintos logotipos.

Tipografía: helvética, na súa versión normal cun corpo de letra 22, interliñado sólido e escala horizontal 100.

Cores: laranxa e negra. A primeira composta por: maxenta 42%, amarelo 76% e a segunda, negro base. O logotipo arriba descrito figura calado en branco sobre o fondo laranxa.

Todas as liñas que forman o conxunto son en cor negra de 0,5 puntos.

3633 REAL DECRETO 294/2004, do 20 de febreiro, polo que se modifica o Real decreto 1561/1995, do 21 de setembro, sobre xornadas especiais de traballo, no relativo ao tempo de traballo na aviación civil. («BOE» 50, do 27-2-2004.)

Facendo uso das posibilidades que o Tratado da Comunidade Europea lle reconece ao diálogo social, os interlocutores sociais europeos do sector do transporte aéreo, a Association of European Airlines (AEA), a European Transport Workers' Federation (ETF), a European Cockpit Association (ECA), a European Regions Airline Association (ERA) e a International Air Carrier Association (IACA), asinaron o 22 de marzo de 2000 un Acordo europeo sobre a ordenación do tempo de traballo do persoal de voo na aviación civil. Meses despois, o Consello da Unión Europea adoptou a Directiva 2000/79/CE, do 27 de novembro de 2000, que ten por obxecto dar aplicación ao citado acordo.

A directiva e o acordo que se inclúe como anexo desta dirixense a mellorar a seguridade e a saúde do persoal de voo na aviación civil, sector que comprende non só a actividade de transporte aéreo, senón tamén aqueloutros